

[Svend Erik Hovmand]

Dette lykkedes ikke. Det lykkedes ikke at få hesten til at drikke, og jeg synes, der i dag må hvile et tungt ansvar på de sygehuskommuner, som fik en meget bred opfordring fra folketingets flertal i 1981.

I dag står vi tværtimod i en situation, hvor selv formanden for Diakonissestiftelsen nu beder os om ikke yderligere at intervenere i denne sag, og på denne baggrund kan vi ikke støtte SFs forslag.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Svend Erik Hovmand, hvis ordførertale fra 1981 jeg har studeret med megen interesse: mener hr. Svend Erik Hovmand ikke, at indenrigsministeren burde være vendt tilbage til folketinget, da det stod klart, at der ville opstå problemer med opfyldelsen af den gældende folketingsbeslutning fra 1981?

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg har ikke tænkt mig at ville blande mig i den interne diskussion imellem de partier, der pålagde en indenrigsminister en fuldstændig umulig opgave, og som nu skændes om, hvorfor den ikke blev gennemført. Men når hr. Svend Erik Hovmand siger, at man kan trække en hest til truget, men ikke tvinge den til at drikke, og at det er det, der er forklaringen, vil jeg gerne gøre tingets medlemmer opmærksomme på, at det var nøjagtigt det, jeg sagde i 1981. Det var nøjagtigt derfor, jeg bad om, at tinget, hvis det skulle have virkning, gav ministeren de beføjelser, lovgivningen ikke i dag giver ministeren, eller stillede statsmidler til rådighed, sådan at ministeren havde bare noget at gøre godt med. Samtlige ordførere for de forslagsstillende partier sagde nej, så jeg gjorde opmærksom på, at det var en umulig opgave. Man ville ikke det, der var nødvendigt for, at det skulle være muligt, og derfor ligger man i dag, nøjagtigt som man har redet.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg har – ikke mindst foranlediget af SFs optryk i betænkningen – naturligvis på ny gennemlæst de bemærkninger, jeg gjorde un-

der debatten i 1981, og jeg finder ikke, at der er nogen af de ord, jeg vil løbe fra i dag – absolut ikke. Jeg finder tværtimod, der er grund til at sige, at det forsøg burde gøres. Uanset den lovhjemmel eller ikke, som hr. Henning Rasmussen for et øjeblik siden talte om, burde vi forsøge at rette en appel til sygehuskommunerne, som vi dengang gjorde det.

Jeg er da selvfølgelig skuffet over, at denne appel ikke bar frugt, og at det ikke lykkedes at få hesten til at drikke, men vi gjorde forsøget, og vi gjorde det med åbent sind og af et velmenende hjerte. At det ikke lykkedes, kan vi beklage i dag, men skulle vi have gjort noget helt andet, skulle vi have ændret totalt på vores sygehuslovgivning. Så skulle vi have en detaljeret styring af vores sygehusvæsen her i landet, og det tror jeg heller ikke SF vil være interesseret i.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Hr. Svend Erik Hovmand bekræfter i dag, at han var med til i sin tid at sige nej til, at man fik de beføjelser, som jeg som indenrigsminister gjorde opmærksom på var en forudsætning for, at opgaven kunne løses.

Når hr. Svend Erik Hovmand nu gentager, at kommunerne burde have løst det problem, vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er for ringe at sige til de sygehuskommuner, der har ansvaret for sygehusplanlægningen i hovedstadsområdet, som skal få det til at nå sammen inden for en ringere og ringere økonomi, og som skal lave en meget påtrængende omstilling inden for det storkøbenhavnske sygehusvæsen, at de kunne jo bare have gjort det. Jeg synes, det er for ringe at lægge ansvaret fra sig på den måde, og jeg vil gerne gentage, hvad ordførere for de nuværende regeringspartier sagde under den forhandling. De sagde, at dette her ikke er et spørgsmål om, at ministeren skal have beføjelser, det er et spørgsmål om ministerens gode vilje. Hvis ministeren har god vilje, kan det lykkes, og hvis ministeren ikke har god vilje, skal vi nok sørge for at holde ministeren fast på det, sagde ordførerne dengang. Jeg synes, hr. Svend Erik Hovmand skulle have ladet være med at udstille sig i al sin ynkelighed i dag.